

ת"פ 43548/02/20 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד עסיה אבו חרמה- בעצמה

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 43548-02-20 מדינת ישראל נ' אבו חרמה

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד דוד ז'נבה
נגד		
הנאשמת	עסיה אבו חרמה-בעצמה ע"י ב"כ עוה"ד ורד אברהם	

גזר דין

רקע

1. ביום 29.9.21, הורשעה הנאשמת על יסוד הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירה של הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו-1986 (להלן: "**חוק כרטיסי חיוב**") ועבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") והוסכם בין הצדדים כי יטענו לעונש באופן חופשי לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות שירות.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום עבדה הנאשמת בביתה של המתלוננת כמטפלת. בין היתר, במסגרת עבודתה סייעה הנאשמת למתלוננת בביצוע קניות באמצעות כרטיס החיוב של המתלוננת (להלן: "**כרטיס החיוב**"), ולצורך כך מסרה המתלוננת לנאשמת את הקוד הסודי של כרטיס החיוב. במהלך החודשים מאי ויוני 2021, משכה הנאשמת מכרטיס החיוב של המתלוננת סכום כולל של ₪ 6,811 וזאת במרמה וללא הסכמת המתלוננת. בעשותה כן, ניצלה הנאשמת העובדה שהמתלוננת קשישה והפרה את האמון שניתן בה.
3. ביום 19.7.22 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשמת כשירה לבצע עבודות שירות.
4. בדיון שהתקיים בפניי ביום 12.09.22 טענו הצדדים לעונש.

תמצית תסקיר שירות המבחן

5. בעניינה של הנאשמת הוגשו שני תסקירים, בתסקירו הראשון של שירות המבחן שהוגש ביום 3.5.22, סקר שירות המבחן את אורחות חיי הנאשמת, הרקע ההשכלתי, ומצבה התעסוקתי והמשפחתי. הנאשמת כבת 45, נשואה, אם לאחת עשרה ילדים ועובדת בחברה המספקת שירותי סיעוד לגיל השלישי. שירות המבחן תיאר את ילדותה של הנאשמת כמורכבת וכך אף את נישואיה. שירות המבחן התרשם כי מדובר באישה בעלת תחושות תסכול, חוסר הערכה עצמית אשר נוטה לצמצם את אחריותה באשר להתנהגות פוגענית. בהמלצת שירות המבחן הסכימה הנאשמת להשתלב בהליך טיפולי. לצורך כך ניתנה דחייה. ביום 11.9.22 הגיש שירות המבחן תסקיר משלים ובו תיאר שירות המבחן כי הנאשמת התקשתה להכיר במעשיה הפוגעניים וסירבה להשתלב בהליך הטיפול, עוד מסרה לשירות המבחן כי אינה עובדת ומתקיימת מקצבת אבטלה מטעם המוסד לביטוח לאומי. המלצת שירות המבחן בתסקירו זה היא ענישה מרתיעה בדמות עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

6. בטרם טענו הצדדים לעונש הגישה ב"כ המאשימה רישום פלילי של הנאשמת (ת/1) ממנו עולה כי לחובתה הרשעות קודמות בניהן עבירת אלימות וכן טיעונים לעונש בכתב מטעם המאשימה (ת/2).

7. **ב"כ המאשימה**, תיארה את העבירה שבוצעה על ידי הנאשמת, ובניגוד לכתב האישום המתוקן ציינה כי הסכום שנגנב הינו 5,599 ₪, טענה לפגיעה משמעותית בערכים המוגנים, בשים לב לכך שהנאשמת ניצלה האמון שניתן בה. לשיטת המאשימה מדובר באירוע אחד מתמשך ובהתאם להלכת ג'אבר יש לקבוע מתחם אחד, כשבנסיבות תיק זה המתחם הראוי נע משישה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודת שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל ועתרה לגזירת עונשה בשליש התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו וגזירת עונשים נלווים.

8. **ב"כ הנאשמת** טענה למתחם הענישה הנע בין מאסר מותנה לשישה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, כאשר העונש הראוי הינו של"צ או לחילופין מאסר על תנאי וזאת לאור בנסיבות העבירות שבוצעו על מצוקה כלכלית וסכום שאינו גבוה, הפנתה לפסיקה ולנסיבות חייה הקשות של הנאשמת, כמפרנסת יחידה למשפחתה כשבעלה סיעודי וזקוק לתמיכתה. לשיטתה, יש להתחשב בנסיבות אלה ובכך שלקחה אחריות כבר בחקירת המשטרה. עוד ציינה, כי הנאשמת לא הבינה את קצינת המבחן והיא מעוניינת בטיפול.

9. **הנאשמת**, תיארה בפני בית המשפט את המצב הקשה בו היא מצויה, וכי עבודות שירות יקשו עליה שכן היא מטפלת לבדה בילדיה.

קביעת מתחם העונש ההולם

10. בהתאם לע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (להלן: "הלכת ג'אבר") ונוכח הסכמת הצדדים כי מדובר באירוע אחד שכן הנאשמת ביצעה את משיכות הכספים מכרטיס חיוב אחד לאורך תקופה, הרי שמן הראוי לקבוע מתחם עונש הולם אחד. בקביעת מתחם העונש על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם:

11. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשמת הינם קניינה של המתלוננת והאוטונומיה שלה, זאת לצד הגנה על חיי מסחר התקינים. נסיבות המקרה מלמדות על חומרה יתרה שכן העבירה בוצעה בזמן שהנאשמת שימשה כמטפלת של המתלוננת, ניצלה את אמונה וגנבה מכרטיס החיוב שלה סכום מצטבר בסך של 5599 ₪, סכום שלא הוחזר לנאשמת.

12. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה בינונית-גבוהה, משום שהנאשמת ניצלה כוחה ומעמדה כמטפלת במתלוננת ופגעה באמונה, תוך פגיעה בצו המוסרי "והדרת פני זקן", ובעניין זה ראו למשל רע"פ 5066/09 אוהיון נ' מדינת ישראל:

"גניבה בדרכי עורמה מקשישים הינה מן המעשים הנקלים ביותר ויש בה מימד חמור שבעתיים מכל מעשה גניבה אחר. מימד זה בא לידי ביטוי בפן הבלתי מוסרי אשר מתנוסס מעל מעשים קשים אלו. זהו אותו פן אשר מזעזע את הנפש ומעורר את סלידתנו העמוקה, שכן מצווים אנו לערך העליון של "והדרת פני זקן" (ויקרא י"ט לב'). אשר על כן מצווים בתי המשפט להכביד את ידיהם כנגד אלו הרומסים ברגל גסה את ביטחונם האישי של הקשישים וגוזלים את רכושם בדרכים נלוזות. חייבים אנו להיות מגן של ברזל לאותם קשישים, למען יורתעו מבצעי עבירה בכוח מלפגוע באוכלוסיה זו."

13. ובאותו הקשר ממש, ראו גם ע"פ 5931/11 עבדולייב נ' מדינת ישראל וכן ע"פ 1334/08 ללוש נ' מדינת ישראל.

מדיניות הענישה הנוהגת:

14. בחינת מדיניות הענישה במקרים דומים מעלה כי קיים מגוון ענישה אחיד למדי, והכל תוך התחשבות בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה:

א. ת"פ (י-ם) 37760-12-11 **מדינת ישראל נ' יעל** - נאשם בעל עבר פלילי הכולל עבירה דומה, הורשע בהונאה בכרטיס חיוב לאחר שביצע עסקאות טלפוניות בכרטיס חיוב גנוב בעזרת אישה נוספת בסכום כולל של 1700 ₪, בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי בצירוף קנס לבין 12 חודשי מאסר בפועל, ולאחר ששקל את נסיבות חייו של הנאשם ואת מאמצו לתקן את תוצאת העבירה, גזר עליו 45 ימים מאסר שרוצו בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

ב. ת"פ (ק"ג) 36042-12-15 **מדינת ישראל נ' שבר** - הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בעבירות של

גניבה בתחבולה והונאה בכרטיס חיוב בכך שבעת שהועסקה כמטפלת בביתה של קשישה המתלוננת, השתמשה בכרטיס החיוב ללא הרשאה ומשכה סך של כ 7,912 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלווית. הנאשמת נעדרת עבר פלילי החל בהליך טיפולי-שיקומי נדונה ל 3 חודשי מאסר על תנאי בצירוף ענישה נלווית.

ג. ת"פ (אשקלון) 39851-01-16 **מדינת ישראל נ' אולגה שפורוסטוב** - הורשעה נאשמת בעבירות של גניבה והונאה בכרטיס חיוב, לאחר שבעת עבודתה כמטפלת סיעודית גנבה ממטופלת כרטיס חיוב ובמשך כחודש וחצי משכה ממנו כספים, בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 10 חודשי מאסר ולאחר שהנאשמת השיבה את סכום הכסף שגנבה ונפגעה בעצמה מביצוע העבירה ע"י כך שפוטרה מעבודתה, גזר בית המשפט 4 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

ד. ת"פ (קרית) 28556-05-19 **מדינת ישראל נ' ג'ראר** - הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בעבירה של גניבה בידי עובד, בכך שבעת שעבדה כמטפלת גנבה ביחד עם בעלה כרטיס אשראי של מטופלת, ומשכה מחשבונה כספים סך הגניבה כ 12,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר בפועל. הנאשמת בעלת רקע רפואי מורכב בעלת עבר פלילי קודם, נדונה ל 200 שעות של"צ, מאסר על תנאי, יש לציין שהנאשמת במקרה זה השיבה את סכום הגניבה טרם מתן גזר הדין. בעלה של הנאשמת נדון בגזר דין נפרד ל 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

ה. ת"פ (רמלה) 61227-07-19 **מדינת ישראל נ' בן שבת** - הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בעבירה של גניבה בידי עובד וגניבה בכך שבעת שעבדה כמטפלת סיעודית גנבה מתיק של המתלוננת תכשיטים ומכרה אותם לאחר בסכום של 3,200 ₪, באישם השני גנבה הנאשמת כסף מארנקו של בנה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי, של"צ ועד 12 חודשי מאסר בפועל. הנאשמת נעדרת עבר פלילי, השיבה הסכום שקיבלה עבור התכשיטים ונדונה ל 220 שעות של"צ, מאסר על תנאי וצו מבחן.

נסיבות ביצוע העבירה:

15. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לקחתי בחשבון כי המעשים אומנם לא בוצעו בתחכום מיוחד, אך בוצעו לאחר תכנון מקדים, באמצעות קוד שנמסר לנאשמת על ידי המתלוננת כשסייעה לה לערוך קניות. עוד לקחתי בחשבון כי העבירות בוצעו כנגד אישה קשישה תוך שהנאשמת ניצלה מעמדה והאמון שניתן בה לצורך גניבת כספים. המעשים נפרסו על פני תקופה של כחודשיים, ואין מדובר במקרה חד פעמי. הרקע לביצוע המעשים - מצוקתה הכלכלית של הנאשמת - הינו מניע אשר אינו מפחית מחומרת מעשיה.

16. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשמת, מידת הפגיעה בערכים אלו, בנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש במקרה זה, נע בין עונש מאסר על תנאי מרתיע,

בצירוף מספר מאות שעות שירות למען הציבור, פיצוי וקנס, ועד 9 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

17. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

א. לנאשמת עבר פלילי הכולל הרשעה בעבירת אלימות.

ב. הנאשמת אינה צעירה או מבוגרת באופן המצדיק התחשבות מיוחדת, אך בעלת בעיות רפואיות מסוימות.

ג. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשמת סירבה לעבור טיפול.

ד. הנאשמת הודתה במיוחס לה, גם אם התקשתה להכיר במעשיה הפוגעניים.

ה. הנאשמת מפרנסת יחידה, נשואה לאדם סיעודי ואם לאחד עשרה ילדים.

ו. סכום הכסף שנגנב לא הוחזר למתלוננת.

18. לאחר בחינת כלל השיקולים, התרשמתי כי יש לקבוע את העונש הראוי ברף הבינוני-נמוך של המתחם.

19. נוכח מצבה הכלכלי של הנאשמת אמנע כליל מהטלת קנס, אך אורה על פיצוי המתלוננת. יש לציין כי השיקולים בהטלת פיצוי עונשי אינם זהים להטלת פיצוי נזיקי, ואין לתת משקל למצבו הכלכלי של מבצע העבירה לצורך הטלת פיצוי. ראו למשל ע"פ 4820/18 אליצור נ' פרקליטות המדינה.

20. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולא ולחומרה, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודת שירות במשרד עבודות שירות מחוז דרום באר שבע. הנאשמת תתחיל את ריצוי עבודות השירות ביום 9.11.22.

ב. אני מזהיר את הנאשמת, כי עליה לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שיקבע הממונה על עבודות

השירות, ושאם לא תעשה כן, יכול ויפסקו עבודות השירות, והיא תידרש לרצות את יתרת עונשה בכלא.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשמת תעבור במשך תקופת התנאי עבירה רכוש מסוג עוון לחוק העונשין.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשמת תעבור במשך תקופת התנאי עבירה רכוש מסוג פשע לחוק העונשין.

ה. פיצוי למתלוננת בסך 6,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.2.23.

הודעה זכות ערעור כדן.

ניתן היום, ו' חשוון תשפ"ג, 31 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.